

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Kryolit- og Mineselskabet, mente, at det betalte en alt for ringe Afgift, og ankede over, at dette Selskabs Regnskaber ikke var offentlig tilgængelige. Jeg skal derom sige, at i Aarene 1910—14 betalte dette Selskab en Afgift af Kryolitten af ca. 120 000 Kr. om Aaret, men i Foraaret 1914 fik Selskabet sin Koncession fornyet, og Afgiften blev da sat betydeligt op, saaledes at den i de siden da forløbne Aar har andraget lidt over 600 000 Kr. om Aaret. Jeg ved ikke, om denne Afgift er for høj eller for lav. Jeg maa jo antage, at der for den tidligere Regering, som sluttede Overenskomst om denne Afgift, har foreligget saadanne Oplysninger, at man mente, det var en passende Afgift. Hverken Kryolit- og Mineselskabet eller Øresunds kemiske Fabrikker, som jo bearbejder Kryolitten, aflægger offentlige Regnskaber, og derfor er det umuligt at faa noget at vide om, hvorledes det har sig med denne Afgift, om den burde være større, eller den burde være mindre. Men i og for sig har hele dette Spørgsmaal ogsaa for Tiden efter min Mening meget ringe Interesse, thi Forholdet er det, at den daværende Regering, samtidig med at Afgiften forhøjedes, fornyede Selskabets Koncession, saaledes at den er gældende indtil Udgangen af 1936, og først naar vi nærmer os den Tid, vil da det ærede Medlems Interesse for hele denne Sag kunne give sig praktisk Udslag ved en eventuel Ændring af Afgiften og en eventuel Ændring i disse Selskabers Forhold, saaledes at der bliver Adgang til at gøre sig bekendt med deres Regnskaber.

Det ærede Medlem har saa endvidere givet en Beskrivelse af Forholdene paa den kgl. grønlandske Handels Plads, som, det indrømmer jeg, virkelig giver Anledning til at nære Betænkkelighed, forudsat at denne Beskrivelse er rigtig. Men det betvivler jeg i meget høj Grad. Ved et Besøg, jeg har aflagt paa den kgl. grønlandske Handels Plads, har jeg i hvert Fald intet som helst fundet, der bekræftede den fremkomne Kritik. Det er mit Haab, at det ærede Medlem vil give mig Oplysning om, paa hvilket Grundlag han har bygget denne Kritik, hvorfra han har disse Oplysninger, for at det eventuelt kan blive nærmere undersøgt, hvilken Realitet der ligger bagved. Det ærede Medlem har udtalt, at de Trantønder, der kommer i Land fra Grønland, ikke bliver behandlet med Omhu, men kastet hulter til bulter paa den grønlandske Plads eller paa Christiansholm, nogle med Spunsen opad, andre med Spunsen nedad,

og stablet omhyggeligt, saaledes som de burde, bliver de ikke. Det hævdes af den kgl. grønlandske Handels Ledelse, at denne Skildring ikke har noget som helst med Virkeligheden at gøre, at alle Trantønder stables omhyggeligt og ordentligt og alle med Spunsen opad. Det ærede Medlem har jo i det Blad, han redigerer, rettet et Angreb paa hele den grønlandske Handel og dér oplyst — en Oplysning, han gentog fra Talerstolen her i Tinget —, at det først var, da hele Katastrofen var indtraadt og Tusinder af Trantønders Indhold løbet ud paa Jorden, at man antog en Bødker til at tætte Tønderne. Forholdet er dette, hvad der er let Adgang til at faa at vide, at hele den grønlandske Handels Fødeværk passes af en Stab af Bødkere. Men det er en klar Sag, at naar man har et saa stort Tranoplag i Tønder, som den grønlandske Handel har, og Sommeren bliver saa varm som den sidste Sommer, sker der et betydeligt Spild af Tran paa Pladsen derigennem, at Tønder lækker, selv om Bødkerne gør sig aldrig saa megen Flid for at holde dem tætte. Derfor er der ogsaa ud over hele Pladsen en Række Samlebrønde, hvorigennem den udløbne Tran opsamles og paa ny kommer paa Fade. Handelens Ledere hævder da ogsaa, at det er ganske uoverensstemmende med de faktiske Forhold, at, som det ærede Medlem har udtalt, mange, mange Tønder Tran er spildt, og en Masse Tønder, da man fik dem aabnet, kun indeholdt Bundfald. Det er muligt, at ganske enkelte Tønder, som har ligget langt nede i Bunkerne og altsaa i lang Tid har lækket, da man aabnede dem, kun indeholdt Bundfald, men ved en Opgørelse, som er foretaget den 1. November i Aar efter ganske de samme Principper, hvorefter Opgørelsen af Tranbeholdningen altid finder Sted, har det vist sig, at der i Tiden fra 1. April til 31. Oktober har været et meget ringe Svind. Den 1. April 1921 var der i den grønlandske Handels Besiddelse 18 141 Tdr., og der hjemkom i Tiden fra 1. April til 31. Oktober 1921 5 477 Tdr. Det er i alt 23 618 Tdr. Af disse er der udleveret 10 072, og der var den 1. November en Beholdning af 13 442 Tdr. Det giver sammenlagt 23 514 Tdr., saaledes at det hele Svind efter en omhyggelig Opgørelse pr. 1. November andrager 104 Tdr. eller 0,44, altsaa ikke en Gang  $\frac{1}{2}$  pCt. af den hele Tranbeholdning. Paa Grundlag af disse Oplysninger mener jeg at kunne sige, at det ærede Medlems Paastande synes at være af en noget ejendommelig Karakter.

Det ærede Medlem har ønsket, at der skulde foretages en politimæssig Under-